

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník / 2018

5

Svatodušní

V bibli čtu, že ani věřícím se nevyhýbá mnohá tíseň. Nejsme sice pronásledováni, ani kriminalizováni, ani šikanováni, jako v jiných dobách, ale život i tak přináší mnohé nejasnosti, nejistoty a ztráty. Obavy z budoucnosti, strach z toho, co přijde nebo by mohlo přijít, nespokojenost s vývojem událostí atd. Mnohá tíseň, stísněnost, nedobrý životní pocit, že něco není v pořádku, že věci nabraly neblahý směr, že se děje něco, co jsme nechtěli. Kdo by to neznal. A čím je člověk starší, čím více se mu krátí čas, tím více tísně přibývá. Tak bylo, jest a bude.

Ale křesťanská víra se s tím odmítá smířit! Nechce tomu podlehnout. Nechce se tísní poddat. Vždyť co je pak ze života, když člověk jenom vzdychá, když za vším vidí něco zlého, když pořád vítězí jen nedobré pocity? Copak můžu něco dobrého dělat, copak můžu dobře žít, když jsem ochromen svou stísněností?

Cesta, jak to překonávat, tady je. V epištole se píše: *A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého.*

Povzbudivé, nadějně slovo - to je ta moc. *Slovo víry* může prorazit krustu naší stísněnosti, uvolnit nás, pozvednout a posílit. Však to známe, když člověku není dobře, jak dokáže pomoci milé slovo, milá řeč, jak nás vysvobodí, jak nám pomůže. Slovo víry, slovo nadějně, slovo aktivní - to dodává energii - a my takové slovo můžeme *přijímat*, můžeme je slyšet, můžeme si je vzít k srdci. Slovo víry, slovo, které nám otevře výhled do budoucnosti, slovo, které nás vysvobodí z tísně - to je *radost Ducha svatého*. Nemusíme Ducha svatého hledat v něčem výlučném, výjimečném, extatickém. Duch svatý působí prostě radost skrze slovo víry. Radost uprostřed mnohé tísně. Je to Duch obživující, Duch radostný, ano veselý. Jak říká jiná epištola: *Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahnáni do kouta.*

I v neřešitelných situacích, i v nemoci, i v umírání ještě se nám otevírá výhled, ještě je tu budoucnost, budoucnost v Kristu, který nad vším zlým zvítězil a jde před námi. To je radost uprostřed mnohé tísně - že nejsme sami, že máme kam jít, že budoucnost, jakkoli zakalená, přece je dobrá.

Když tohle člověk přijme, pak jedná - jak je tu řečeno - *jako my i Pán*. To znamená, jedná v následování Krista. To je poslušnost dobrého díla v dějinách. Připojme se tedy k Pánu Ježíši Kristu i dalšímu zástupu svědků a uprostřed mnohé tísně přijímejme slovo víry v radosti Ducha svatého. A kdo přijímá, ten i rozdává. Žijme nadějně - to je radost Ducha svatého.

Štěpán Hájek

Víkendovka mládeže v Heřmanově

Naše cesty se setkaly na Hlavním nádraží v Brně. V pohodlí a bezpečí vlakového kupé jsme se přes Křižanov přesunuli do Heřmanova. Tam započala naše mládežnická víkendová akce společná pro I. brněnský sbor a židenický sbor.

Za tento krátký víkend jsme byli obohaceni několika biblickými programy, které nás svojí rozmanitostí oslnily, a z každého jsme si něco odnesli. Jeden z nich se týkal knihy Kazatel, kterou jsme rozebírali s Jirkou Gruberem. Další se zabíral tématem modlitby, nad níž jsme se pozastavovali s Janou Hofmanovou. Jeden program si pro nás připravil i náš spolumládežník Ondra Horký, který nám přiblížil otázku Boží milosti. Poslední setkání v prostorách krásné dřevěné pudy, kde se tyto programy konaly, s námi absolvovala Radka Včelná. Bavili jsme se o katolické bohoslužbě v obecnějším měřítku, i v tom konkrétnějším, protože jsme se v neděli jedné zúčastnili. Těchto několik chvil s bratry katolíky jsme si užili, dokonce nám dovolili připojit k jejich mši i jednu píseň ze Svítáku. Celým víkendem nás provázely tóny kytar, především Bětčiny a Vítkovy, a také hlasy nás všech.

Abychom si pročistili plíce a provětrali hlavy, vypravili jsme se v sobotu na chladnou procházku heřmanovskou krajinkou. I přes štiplavý vzduch jsme došli až k oltáříku sv. Kateřiny a úspěšně zdolali i zpáteční cestu. Během víkendu jsme uspořádali oslavení Bětčinyých narozenin formou dortíku a rychlých špuntů (když už to byly ty osmnáctiny). Druhý večer jsme společně zhlédli film O bozích a lidech, který se nám prostě líbil! Zmožení únavou jsme uléhali do měkkých

postelí a teplých spacáků. Za jídlo patří velký dík Bohu, samozřejmě, ale za přípravu také Kiki a Standovi. Bylo nepřekonatelně delikátní a delikátně nepřekonatelné.

Akci jsme si naprosto skvěle užili, poznali nové lidi a naplnění radostí jsme různými dopravními prostředky odjeli zpět do svých domovin. Děkujeme!

Viki Pospíchalová a Aneta Fajová

Hudební bohoslužby s Vox Humana v Červeném kostele

Druhou neděli velikonoční 8. dubna jsme v Červeném kostele oslavili hudebními bohoslužbami, při nichž byla pokřtěna Viktorie Smělá. Našimi hosty při bohoslužbách byli také členové vokálně-instrumentálního souboru VOX HUMANA (česky: lidský hlas), který spojuje amatéry i profesionály z nejrozličnějších míst České republiky. Už celé sobotní odpoledne se hudebníci připravovali na faře i v Červeném kostele a při jejich nedělním zvěstování bylo nadšení pro hudbu i pro bohoslužbu znát. Tématem celé bohoslužby byl biblický text Lk 24, 13-35. Evangelijní příběh o cestě do Emaus byl základem kázání i inspirací J. S. Bachovi pro kantátu „Bleib bei uns“ (BWV 6), která byla právě v podání souboru Vox Humana významnou součástí služby slova. Smyslem hudebních bohoslužeb je zvěstování a společné slavení našeho Vzkříšeného Pána právě i skrze hudbu a zpěv, nikoli poslech koncertu, proto se hudebníci snažili pozvat ke zpěvu i shromáždění a ochotně podpořit celou hudební stránku bohoslužby. S vděčností jsme jejich službu přijali.

Jana Hofmanová

Konfiweekend a ČloBrDo 2018

V pátek 9. března byli všichni SOMáci trochu nervózní a hodně natěšení. Právě ten den se totiž sjelo několik konfirmandů z našeho seniorátu do Blahoslavova domu na vůbec první Konfiweekend. Vůbec jsme netušili, jak tato polovíkendovka, určená pro konfirmandy a faráře, nakonec dopadne. Naším cílem bylo konfirmandy seznámit mezi sebou a otevřít jim cestu do mládežnického života.

Poté, co jsme se všichni společně seznámili a navečeřeli se, se konfíci rozprchlí po Brně. Ne snad proto, že by chtěli utéct! Ve skupinkách plnili úkoly, poznávali střed Brna a snažili se získat suroviny na “křesťana s věřící nádivkou”) Večer jsme zakončili ztišením, při kterém někteří podlehli kouzlu zpěvu písní z Taizé při svíčkách.

Sobotní dopolední program přichystala Saša. A tak si konfíci zkusili pád důvěry, sestavili pobožnost a našli písničku ze Svítáku, která jim připomíná víru. Ještě jsme si stihli zahrát hru tvargle a seznámit budoucí mládežníky s akcemi, které SOM během roku chystá. Po obědě a procházce se někteří rozjeli domů a někteří zůstali na ČloBrDo, které na tuto akci navazovalo. A to už přijeli další mládežníci a akce se překlenula do další akce. Od sobotního odpoledne až do brzkého nedělního rána skupinka mládežníků hrála deskovky

a nebo si jen tak povídala. Po nedělních bohoslužbách (a taky nutné kávé, co si budeme povídat) jsme se všichni rozjeli zase domů vstříc novému týdnu.

A jak to dopadlo s tím SOMáckým těšením a nervozitou? Nervozita z nás spadla, protože konfíci byli moc fajn. A moc doufáme, že si to užili. Jsme rádi, že přijeli a že jejich faráři přijeli s nimi. A těšení? Těšíme se pořád!

Adéla Bednaříková

BIBLICKÁ MATEMATIKA

Pět

Číslo pět patří mezi čísla, která si člověk nese na svém vlastním těle. Má jeden nos, dvě oči, čtyři končetiny a pět prstů. A protože ruka je nástroj, kterým se zmocňujeme věcí (srovnej úsloví: bral to všema pěti), je možno číslo pět chápat jako symbol lidské moci a síly. Pěticípou hvězdu najdeme na státních vlajkách více než třiceti států, ať už je rudá, stříbrná nebo zelená.

A zatímco člověk vládl pomocí ruky s pěti prsty, nebe nad námi vládlo pěti planetami, protože víc jich tehdy člověk

prostým okem vidět nemohl.

Také v bibli najdeme pětku tam, kde jde o nějaký boj a zápas. Může to být pět bojovníků, pět králů, pět kamenů do praku nebo také pět tisíc bojovníků.

*Lv 26,8 **Pět z vás jich bude pronásledovat sto** a sto z vás jich bude pronásledovat deset tisíc. Tak padnou vaši nepřátelé před vámi mečem.*

Když se Jozue chystá dobýt město Aj, postaví západně od města část mužů, o kterých obránci nevědí. Když ajský král ráno zaútočí na hlavní izraelský tábor, Jozue takticky ustoupí. Obránci se vyhrnou z města, které nemá kdo bránit, a v tu chvíli zaútočí skryté zálohy a zmocní se města. Můžete hádat, kolik jich bylo.

*Jozue 8,12.19 Jozue vybral asi **pět tisíc mužů** a postavil je do zálohy mezi Bét-elem a Ajem, západně od města.... Ve chvíli, kdy Jozue pozvedl ruku, zálohy se ihned vyřítily ze svého postavení, přihnaly se, vpadly do města, dobyly je a město zapálily.*

Jindy čteme o pětici emorejských králů, která vytáhne na trestnou výpravu proti Gibeónu, který uzavřel s Izraelem mír. Po prohrané bitvě se ukryjí v jeskyni, Jozue je najde a všech pět nechá pověsit na pět kůlů. Podobně je při

trestné výpravě proti Midjánským zvlášť zmíněno přemožení pěti jejich králů (Nu 31,7).

Joz 10,5 **Pět emorejských králů** se vydalo společně na pochod, králové jeruzalémský, chebrónský, jarmútský, lakišský a eglónský, každý se svými šiky. Oblehli Gibeón a zahájili proti němu boj.

Když si kmen Danovců hledal svůj dědičný díl v zaslíbené zemi, vyslal na výzvědy pět mužů, kteří pro ně najdou město, kterého se pak Dánovci zmocní, podobně jako efodu v jejich svatyni.

Sd 18,2.7-9 Danovci tedy vyslali ze své čeledi **pět mužů, chrabrých bojovníků**, aby jako zvědové prozkoumali zemi. Těch pět mužů šlo dál, až přišli do Lajiše. Spatřili město žijící si v bezpečí a v něm klidný a bezstarostný lid.

Nebylo v zemi nikoho, kdo by je potupil, nebylo uchvatitele moci. Zvědové se vrátili ke svým bratřím. Bratři se jich zeptali: "Jak jste pořídili?" Odpověděli: "Vzhůru, vytáhněme proti nim! Viděli jsme tu zemi, je velmi dobrá. Vy otálíte? Nerozpakujte se tam vtrhnout a tu zemi obsadit. Přijďte tam k bezstarostnému lidu. Země je na všechny strany otevřená, Bůh vám ji vydal do rukou. Je to místo, kde není nedostatek v ničem, co může země dát."

Když spolu budou bojovat Goliáš a David, bude to vlastně souboj dvou pětetek. Goliáš má pancíř vážící pět tisíc šekelů a David pouhých pět oblázků do praku. Ale byl s ním Hospodin.

1 Sa 17,5 Na hlavě měl bronzovou přilbu a byl oděn do šupinatého pancíře; **váha pancíře byla pět tisíc šekelů bronzu.**

1 Sa 17,40 Vzal si do ruky svou hůl, **z potoka vybral pět oblázků**, vložil je do své pastýřské torby, do brašny, a s prakem v ruce postupoval proti Pelištejci.

Až bude David hledat ochranu před Saulem u Pelištejců, požádá kněze v Nóbu o pět chlebů jako symbolickou ochranu před Pelištejci, kteří tvořili svaz pěti knížectví (Joz 13,3).

1 Sa 21,4 Nyní však mi dej, co máš po ruce, **pět chlebů**, či co se najde."

Číslo pět se dostalo i do Mojžíšova zákona. Když někdo něco ukradl, většinou se na tom podílela jeho ruka s pěti prsty. Proto pak musel v určitých případech poskytnout pětinasobnou náhradu. Jindy stačilo vrátit ukradené a pětinu navíc.

Ex 21,37 Když někdo ukradne býka nebo beránka a porazí jej nebo prodá, dá náhradou za býka **pět kusů hovězího dobytka** a za beránka čtyři ovce.

*Lv 5,23 Jestliže se někdo prohřešil a provinil, navrátí, co násilně zabavil nebo co uchvátil vydíráním nebo co mu bylo svěřeno do úschovy, anebo ztracenou věc, kterou našel, anebo cokoli, o čem křivě přísahal. Plně to nahradí a **nad to přidá pětinu**. Dá to tomu, čí to je, v den své oběti za vinu.*

Podobnou pokutu musel člověk zaplatit, jestliže chtěl vrátit to, co už jednou odevzdal Hospodinu. Mohl to sice vyplatit, ale s pětinou pokutou.

*Lv 27,19 Jestliže však ten, kdo oddělil pole jako svaté, je chce vyplatit, přidá k tvému odhadnímu obnosu **pětinu stříbra navíc** a bude patřit jemu.*

Když Pelištejci ukořistili Hospodinovu schránu, museli se vykoupit pěti zlatými předměty, které připomínají jejich provinění.

*1 Sa 6,4 Dále se tázali: "Jakou oběť za provinění jí máme přinést?" A oni řekli: "**Pět zlatých nádorů a pět zlatých myší** podle počtu pelištejských knížat, neboť stejná pohroma postihla všechny, i vaše knížata.*

Pět ovcí a pět měr praženého zrní vezme i Abigail, když se pokusí zastavit rozhněvaného Davida, kterému její manžel Nabal odmítl poskytnout dar ze svého velkého bohatství (1 Sa 25,18) a David se proto cítil okraden.

Číslo moci bylo posvátným číslem Egypta. Faraó měl pět božských jmen, a když Josef v době blahobytu zdanil veškerou úrodu, učinil tak právě pětinou.

*Gn 47,24.26 **Pětinu z úrody budete odevzdávat faraónovi** a čtyři díly vám zůstanou k osetí pole a pro obživu vaši a vašich domů a pro obživu vašich dětí." ... Josef tedy vydal o egyptské půdě nařízení dodnes platné: **pětina úrody patří faraónovi**.*

Když chtěl zvlášť uctít svého bratra Benjamína, učiní tak, jak se na Egyptana sluší - pětinasobkem.

*Gn 43,34 Potom je Josef uctil ze svého stolu; nejvíce ze všech, **pětkrát víc než ostatní**, však uctil Benjamína. Hodovali s ním a hojně se s ním napili.*

*Gn 45,22 Všem jim dal sváteční pláště, Benjamínovi však dal tři sta šekelů stříbra a **pět svátečních plášťů**.*

Číslo pět patřilo k bohyni lásky Ištar. Odtud se možná oklikou dostalo až do Ježíšova podobenství o deseti svatebních družičkách, z nichž pět bylo rozumných a pět pošetilých.

*Mt 25,1 Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. **Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných**.*

Protože číslo pět nejde rozdělit na poloviny, může být znamením konfliktu a nestálosti.

*L 12,52 Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě **pět lidí**: tři proti dvěma a dva proti třem.*

Ve všech evangeliích se nám zachoval příběh o nasycení zástupu. Objevuje se zde několik čísel, která mohou mít symbolickou povahu. Při prvním nasycení jde o pět chlebů a pět tisíc mužů. Při druhém o sedm chlebů a čtyři tisíce mužů.

*Mk 8,17 Když to Ježíš zpozoroval, řekl jim: "Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte a nechápete? Je vaše mysl zatvrzelá? Oči máte, a nevidíte, uši máte, a neslyšíte! Nepamatujete se, když jsem lámal těch **pět chlebů pěti tisícům**, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" Řekli mu: "Dvanáct." "A když sedm chlebů čtyřem tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" Odpověděli mu: "Sedm." Řekl jim: "Ještě nechápete?"*

Sedm košů nejspíš znamená celý svět a dvanáct košů nový Izrael - tedy církev. Pět chlebů může být odkazem k tomu, co máme vždycky po ruce.

*L 9,13 Ježíš jim řekl: "Dejte jim jíst vy!" Řekli mu: "**Nemáme víc než pět chlebů** a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?"*

Také pět tisíc mužů nemusí být náhodné číslo. Klíčem k porozumění tu může být Janovo evangelium, které hned vzápětí líčí, jak se pět tisíc nasycených mužů snaží Ježíše provolat králem a Ježíš jim uniká. Pětka zde opět podtrhuje lidskou touhu po moci, kterou Ježíš odmítá. Tuto souvislost naznačuje i Markova verze, která zástup představuje jako vojenské ležení.

*Mk 6,39-43 Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník. **I rozložili se oddíl za oddílem stokrát po padesáti**. Potom vzal těch **pět chlebů** a dvě ryby, vzhlédl k nebi, dobrořečil, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. I ty dvě ryby rozdělil všem. A jedli všichni a nasytili se. A ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb. **Těch pak, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů**.*

*J 6,14-15 Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: "Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!" Když Ježíš poznal, **že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho provolali králem**, odešel opět na horu, zcela sám.*

V běžné řeči byla pětka projevem bohatství, majetku a vlastnictví. Když si někdo koupí pět párů volů, nedělá to každý den a chce si tím udělat pomýšlení, na co všechno má. Když někdo někomu svěří pět hřiven, dává mu najevo velkou důvěru.

Lk 14,19 Druhý řekl: `Koupil jsem **pět párů volů** a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!`

*Mt 25,15 Jednomu dal **pět hřiven**, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět.*

Pětka je číslo, které označuje sice malé, ale dostatečné množství. Vrabci se prodávali po pěti, aby nebyli tak levní, a apoštol by rád řekl aspoň pět slov srozumitelně.

*L 12,6 Což neprodávají **pět vrabců** za dva haléře? A přece ani jeden z nich není zapomenut před Bohem.*

*1 Kor 14,19 Ve shromáždění však - abych poučil i druhé - raději řeknu **pět slov srozumitelně** než tisíce slov ve vytržení.*

Pět se může zdát málo, ale když je něčeho pět, pak se to neztratí. Proto stačí pět měst, kde se bude hovořit hebrejsky a přísahat při Hospodinu k tomu, aby celý Egypt patřil Hospodinu.

*Iz 19,18 V onen den bude v egyptské zemi **pět měst hovořících kenaanským jazykem** a přísahajících při Hospodinu zástupů. V onen den bude mít Hospodin oltář uprostřed egyptské země a posvátný sloup při jejich hranicích bude zasvěcen Hospodinu.*

Jiří Gruber

O ČEM SE HOVOŘÍ

Shromáždění na podporu čínských křesťanů

Neodpírej dobrodiní těm, kteří je potřebují, je-li v tvé moci je prokázat. (Př 3, 27)

Zapalováním svíček umocněným zvuky nahrávky čínské písně začala modlitba za pronásledované čínské křesťany a shromáždění na podporu práv menšin v Číně. Uskutečnily se v pátek 16. března od šesti hodin večer u památníku obětem komunismu v Praze pod Petřínem.

Cílem akce bylo upozornit na případ čínských křesťanů, kterým byla nedávno zamítnuta žádost o azyl, a připomenout situaci dalších etnických a náboženských menšin v Čínské lidové republice. Číslo 70 vytvořené z bílých svíček symbolizovalo počet lidí, kteří neuspěli s žádostí o azyl. Ten dostalo pouze osm Číňanů. Číslo obepínaly červené svíčky vyskládané do tvaru srdce.

Neodpírej dobrodiní těm, kteří je potřebují, je-li v tvé moci je prokázat. Tímto biblickým veršem zahájil akci farář pro menšiny Českobratrské církve evangelické Mikuláš Vymětal. Herečka a politička Táňa Fišerová vyjádřila radost z aktivit, které spontánně vznikají na podporu neúspěšných žadatelů o azyl. „Budí ve mně dojem, že se nemusím stydět za to, kde žiju. Pokud budeme mlčet, hrozí, že vydáme do nebezpečí někoho, kdo doufal, že jsme lidé, kteří jim pomůžou,“ zdůraznila.

Farář a člen synodní rady Pavel Pokorný vyzval k zamyšlení. „Až jednou bude Čína svobodnou zemí, a ona jí bude, vnuci pamětníků totality se jich budou ptát: Jak to tenkrát bylo, kdo se vás zastal, kdo vám pomohl, co ta křesťanská Evropa, co třeba ty země, které samy okusily, co je to nesvoboda a život

v totalitě? A pamětníci odpoví: Nikdo se nás nezastal, oni o té svobodě hezky mluvili, i o křesťanských hodnotách, ale nepřijali nás. A jejich hlasy dolehnou až k uším našich vnuků a ti se za nás budou stydět," podotkl.

Na shromáždění promluvili také zástupci židovské a muslimské obce. Reformní Židovka Zuzana Schreiberová připomněla, že za druhé světové války se Peking stal útočištěm prchajících Židů. Za pouhé dvě generace se ovšem vztah Číňanů k náboženským menšinám výrazně proměnil.

Českobratrský farář Tomáš Cejp promluvil o Otevřeném dopisu předsedům obou komor Parlamentu ČR ve věci azylu čínských křesťanů, jehož je spoluautorem.

Zazněla modlitba v čínštině i v češtině. Zhruba stovka účastníků shromáždění pak společně zpívala píseň Jednou budem dál. Na závěr se na podporu uprchlíků rozezněly zvony z katolického kostela Panny Marie Vítězné a z evangelického kostela U Salvátora. Zvony kostelů po celé republice budou provázet i další akci na podporu čínských křesťanů na Zelený čtvrtek.

Okénko do zákulisí:

Téměř před dvěma lety se na Diakonii Českobratrské církve evangelické obrátila skupina žadatelů o azyl z Číny. Hledali někoho, s kým by mohli sdílet křesťanskou víru a kdo by jim pomohl v nové zemi. „V Číně podle jejich slov i podle svědectví mnoha mezinárodních organizací, například China Aid, Human Right Watch nebo Freedom House, nemohou svou víru svobodně vyznávat. Česko vnímali jako demokratickou zemi, která jim to umožní. Od té doby navázali mnohé přátelské vztahy, setkáváme je ve střediscích Diakonie i v různých křesťanských sborech. Učí se česky, mnozí sehnali práci. Zároveň ale vnímáme jejich velké obavy z případného návratu. Svědčí o pronásledování osobním i o tom, které viděli u lidí, kteří se stejně jako oni snažili žít svobodně," popisuje situaci koordinátorka pro práci s migranty v Diakonii Alena Fendrychová.

Co v tom můžeme dělat my? „Setkávat se s nimi, zajímat se o průběh azylového řízení, apelovat na příslušné orgány i politiky, aby řízení proběhlo podle zákona a nebylo ovlivněno současnou českou politikou, vstřícnou k Číně," dodává Alena Fendrychová.

Vážnost situace ilustruje i zkušenost faráře Českobratrské církve evangelické pro menšiny Mikuláše Vymětala. „Když jsem pomáhal uprchlíkům z Iráku, zažil jsem případ, kdy se jeden muž vrátil do Bagdádu a ještě týž den byl zavražděn. Nikdo pak za tu smrt nechtěl nést odpovědnost. Nechci, aby se to opakovalo znovu, tentokrát s lidmi, s nimiž navíc sdílím stejnou křesťanskou víru. V podpoře čínských křesťanů nepřestaneme, plánujeme za ně zvonit zvony po celé republice a vyhlásit na ně půst se sbírkou," vysvětluje.

Podporu čínským křesťanům, kteří nedostali v České republice azyl, vyjádřila nedávno synodní rada Českobratrské církve evangelické, Ekumenická rada církví v ČR i Česká biskupská konference.

Jana Vondrová

K ZAMYŠLENÍ

Znovuobjevení křesťanství

„Angela Merkel měla pravdu, když řekla, že „náš problém není příliš mnoho islámu, ale příliš málo křesťanství“. Zároveň konec křesťanství jako „všeobecné normy“ může znamenat znovuobjevení křesťanství jako radikální a kreativní alternativy k nudnému a bezcílnému mainstreamu.“

Alexandr Flek

Křesťanství jako všeobecná norma skutečně již přestává odpovídat většinové evropské realitě. Jsou země, kde ještě přetrvává relativně vliv politického křesťanství v podobě římského katolicismu (například v Polsku), ale i tam lze u mladé generace sledovat pokles zájmu.

Otázkou zní, co vlastně mínit onou „všeobecnou normou“ - já ji vnímám do značné míry jako identickou s křesťanstvím jako ideologií, jejímž účelem je ospravedlňovat sociálně-ekonomický status quo, tedy určitou třídní strukturu společnosti. V tomto směru bylo křesťanství využito, či spíše zneužito, v nejvyšší míře během feudalismu, ale i kapitalismu dokáže vcelku dobře posloužit. Zde však má tvrdou konkurenci v podobě (neo)liberalismu spojeného s ideologií amerického snu a v poslední době se znovu vynořujícího nacionalismu (který ale dobře souzní s některými proudy křesťanského konzervatismu). A právě tvář v tvář neoliberalismu a nacionalismu se může projevit radikální a subversivní síla křesťanství (ve smyslu evangelijní zvěsti)

nikoli jako ideologie, ale jako kritiky ideologie, nikoli jako teorie společnosti, ale jako zájmu o každou individuální lidskou bytost.

Křesťanství má, co se poselství i osudu týče, leccos společného s marxismem. Obě myšleny jsou v jádru rovnostářské, sdílejí myšlenku, že poslední budou první, obě myšlenky byly od počátku radikální a obě se nakonec staly ideologiemi, které si zachovaly určité vnější charakteristiky, ale posloužily k legitimizaci moci mocných a bezmoci bezmocných. Současně jsou zde důležité rozdíly: Marxismus je humanistický, tj. zaměřený s ohledem na lidstvo jako celek, křesťanství je ve svém původním smyslu hoministické (zde užívám terminologii českého filosofa Vítězslava Gardavského), tj. zaměřené na každou individuální lidskou bytost v její jedinečnosti. Marxismus je politická filosofie, křesťanství je existenciální apel. Jak ukazuje teologie osvobození, oboustranně plodné spojení obou je možné a přínosné.

Radikální a subversivní síla křesťanství spočívá zejména v tom, že uvěříme-li v jednoho Boha (což je existenciální rozhodnutí) a v to, že se přiznal k Ježíši Kristu, nic kromě Pána Boha a bližního (což je z praktického pohledu totéž, protože skrze bližního Boha poznáváme) nám nemusí, a nemělo by být svaté. Svatý, tj. oddělený k uctívání, je jen a pouze Bůh. Starověcí Židé byli svobodni od bohů, u kterých bylo v tehdejší době třeba zajišťovat si přízeň a služby spadající do jejich kompetence (déšť, úrodu, vítězství v boji apod.), a byli svobodni od vládců, kteří sami sebe za bohy označovali.

Stejně tak subversivní a osvobozující byla síla prvotního křesťanství, které s konečnou platností rozšířilo ideje judaismu na celé lidstvo a zrušilo hranice mezi pány a otroky, muži a ženami, prvními a posledními. Jsou-li si před Bohem všichni rovni, pak císař je jen člověk, který se z Božího dopuštění dostal k moci, nikoli však bůh, před kterým bychom se měli klanět. Nebo padnout na zadek.

Posléze bylo křesťanství použito jako nástroj k legitimizaci moci a ztratilo velkou část své síly, i když pod povrchem stále žil ten nespoutaný duch vnitřní svobody, který čas od času probublal na povrch v podobě obrodných proudů - například valdenských, husitů a reformátorů.

V evropském kulturním prostoru křesťanství coby nástroj legitimizace moci skončilo - doufejme, že už definitivně. Proto se nyní již opět můžeme přiznat k Bohu, Ježíši Kristu a k bližnímu a odmítnout všechny modly - ať už jsou z kamení, dřeva, papíru, bitů nebo masa a kostí.

Uznat Boha a jen Boha jako svatého znamená nepokládat za svatý žádný lidský výtvar. Nepadnout na zadek před mocnými tohoto světa, ať už jsou to králové, prezidenti, diktátoři, církevní hodnostáři, náboženští vůdci a guruové, a stejně tak lidé úspěšní v lidských očích - sportovci, umělci a jiné celebrity, nedojímat se nad vlajkami, hymnami a dalšími státními symboly, nepokládat za svaté hranice, národy, kultury. To všechno je dílo lidských rukou a jako takové je to pomíjivost a honba za větrem.

Ano, i lidé, které pokládáme za „svaté“, jsou jen dílem lidských rukou - ať už svých vlastních, nebo okolí, které je vytvořilo. Císař je svatý jako lidská bytost, ale ne kvůli své roli. Jeho role svatá není. Totéž platí pro „císaře“ současné. Mocné a úspěšné tohoto světa můžeme respektovat (dát císaři, co je

císařovo), ale věříme-li v Boha, víme, že nejsou hodnotnější než kterákoli jiná lidská bytost. Ježíš zemřel za hříchy mocných i bezmocných a byl vzkříšen do nového života, do věčného Království Božího, v němž úspěch či neúspěch v našem pomíjivém světě nehraje vůbec žádnou roli.

Víra ve vzkříšení a život budoucího věku znamená, jak píše Hans Küng ve své knize Věčný život, že mocní tohoto světa si nemohou trvale zajistit své nadřazené postavení, dokonce ani ve svých přepychových hrobkách oddělených od hrobů plebejských.

Není to útěšná iluze, je to memento. Království Boží není jen budoucím příslibem, je skrytě mezi námi, a chovat se k bližnímu, každému bližnímu, jako k občanu tohoto Království, uvědomovat si, že trpící bližní je Bůh v nesnázích, znamená hledat a nalézat Boha - a je to to jediné bohatství, které si do Království vezmeme. Nedávno jsem po dlouhé době opět zhlédl snímek Občan Kane a hodně jsem rozjímal o tom, co si do Království vezme jeho hlavní hrdina, který si na tomto světě vystavěl vskutku monumentální pomník. Patrně jen vzpomínku na sánky z dětství...

Má smysl přestat se klanět modlám (a někteří lidé jsou schopni učinit modly ze sebe samých, viz zmíněný Občan Kane) a milovat Boha a bližního svého, protože všechno ostatní je jen polní tráva, která bude zítra hozena do pece. K tomu se Bůh přiznává, ne k pomníkům, které jsme vystavěli sobě či druhým.

Ostatně všimněme si, že nejen Boha ve skutečnosti zajímá něco jiného než to, po čem lidé prahnou. Ve filmové teorii se používá (Alfredem Hitchcockem zpopularizovaný) výraz „MacGuffin“ pro objekt, který je motivací hrdinů příběhu a který ve skutečnosti není zajímavý pro publikum. To daleko více zajímají vztahy mezi postavami a způsob, jak řeší problémy, než „svatý grál“, za nímž se ženou. V dobrém příběhu slouží MacGuffin k nastartování zápletky a pak ustoupí do pozadí, protože tvůrce dobrého příběhu ví, že čtenář či divák chce

postavy, s nimiž se může ztotožnit, a ne to, o co se perou. Stejně tak Pána Boha zajímáme my jako jedinečné lidské bytosti, a ne naše honba za větrem.

Uvědomění si této skutečnosti je velmi osvobozující. Naší povinností je milovat Boha a bližního svého jako sebe sama, nikoli dosáhnout světského úspěchu. Naším právem je neklanět se lidským výtvorům a před nikým nepadat na zadek. A vždy si musíme pokorně uvědomovat, že jsme všichni zhřešili, jsme daleko od Boží slávy, a přesto nás Pán Bůh nezavrhl. Ani jednoho. Díky tomu můžeme mít rádi druhé i s jejich chybami, ctít lidskou důstojnost v sobě i v druhých a být svobodní - a stateční, když je třeba.

MacGuffinem evangelií jsme my všichni, hlavním hrdinou je Bůh. MacGuffin evangelií je jediný MacGuffin, na který je celou dobu kladen důraz, a přesto to příběhu neuškodilo. Dopadlo to dobře. Dopadne to dobře. Ale ještě nás čeká spousta zápletek.

Jaroslav A. Polák

POJĎME SPOLU - O EKUMENICKÉ POUTI

V sobotu 14. října 2017 se sešli na cestě z Brna na jih účastníci ekumenické pouti pojmenované „Pojďme spolu“. Pro účastníky pouti připravil Petr Peňáz (MU Brno) obsažný a zajímavý manuál. Jeho plné znění je na www.pojdmespolu.eu. Pro všechny, kdo buď nemají přístup na internet, nebo si chtějí něco z příručky přečíst ještě jednou v tištěné podobě, chceme v letošním ročníku Setkávání s laskavým souhlasem autora otisknout několik redakčně zkrácených výňatků z příručky. Kromě informací poskytují náměty k zamyšlení a rozhovoru.

Modřice

Město Modřice, kterému jeho němečtí obyvatelé říkali Mödritz a brněnský hantec měl pro ně označení Blajkec, pokládá mnoho Brňanů za součást svého města, ačkoliv k Brnu nikdy nepatřilo. Leží na břehu starého ramene Švarcavy, nedaleko jejího soutoku se Svitavou. Od nížinných meandrů staré řeky, které se nápadně liší od dnešního napřímeného a od města vzdáleného koryta Svratky, terén mírně stoupá k východním výběžkům Bobravské vrchoviny u Želešic. Na tomto mírném návrší založil počátkem 12. století olomoucký biskup Jindřich Zdík svůj hrad, který byl výrazem jeho snahy mocensky konkurovat moravským údělným knížatům. Modřice jsou poprvé

doloženy ve slavné listině Jindřicha Zdíka z r. 1141 (starší datace byla 1131) a jsou tedy starší než osídlení Brna v jeho středověkých hradbách.

Je známým předmětem sporu mezi českými a německými badateli, zda za Jindřicha Zdíka byly Modřice českou, nebo už německou osadou, a k rozhodnutí

této otázky neexistují prakticky žádné prameny. Němečtí etymologové vycházeli pro název obce Mödritz z německého Modder „bažina“, čeští viděli v Modřicích odkaz na vlastní jméno Modr („Modrovi lidé“) od „modrý“. Jisté však je, že nejpozději ve 13. století, kdy olomouckým biskupem byl Bruno von Schauenburg, byly Modřice kolonizovány z oblasti bavorsko-rakouské - tehdy vzniklo souvislé německé osídlení jižní Moravy i německé jazykové ostrovy na Brněnsku a Vyškovsku. Je tedy očividným zkreslením, tvrdí-li dnes webové stránky obce, že „...od 13. stol. nastává smíšení původních slovanských obyvatel s germánskými, kteří nakonec byli ve XX. stol. v převaze.“ Už v nejstarších modřických matrikách z pol. 17. stol. jsou česká příjmení ojedinělá.

Dobu německé kolonizace Modřic nepomáhá určit ani zasvěcení farního kostela sv. Gotthardovi, německému patronovi benediktinského řádu, který zemřel jako biskup v Hildesheimu r. 1038 a byl r. 1131 svatořečen. Přestože výzkumy jižní zdi kostela dokládají stáří z konce 12. stol., písemná zmínka o kostele je až z r. 1222, tedy až z doby velké německé kolonizace. Jako farář se uvádí Wilhelm, který patřil k úzkému okruhu spolupracovníků biskupa Roberta von England. Biskup přispěl i do moravské literatury alegorickým výkladem starozákonní Písne písní, souborem kázání k Listům apoštolským a oblíbenou příručkou pro zpovědníky Summa confessionum. Zasvěcení kostela sv. Gotthardu ukazuje nespíš na duchovní svět Robertova nástupce biskupa Konrada von Friedberg, který býval kanovníkem v Hildesheimu.

Modřice jako biskupské zboží byly spolu s rajhradským klášteřem jedním z mála míst v moravské diecézi, která se nikdy nepřihlásila k reformaci. Zůstaly tak ušetřeny jakýchkoliv konfesionálních sporů, bohužel však nikoli válek. Zničeny byly spolu s rajhradským klášteřem za krátkého mongolského vpádu r. 1241 i za uhersko-moravských (zv. kumánských) válek r. 1253; ve 40. letech 14. století přerostl biskupův ekonomický spor s Brnem do války, kvůli níž muselo Brno na obranu proti Modřicím urychleně opravovat hradby. Ve třicetileté válce byly Modřice r. 1620 poškozeny vojsky Friedricha Falckého, ale zato štedře obdarovány kardinálem Dietrichštejnem r. 1631. Na dlouhou dobu se Modřice staly místem prosperity - nejprve svými vinicemi, později zahradnictvím, v němž zvláštní roli hrálo renomé modřického zelí. Konzervárny zelí v Přízřenicích a Modřicích byly velmi známými podniky.

Kostel ve své současné podobě je klasicistní uměleckou památkou z konce 18. století, poté co byl původní kostel r. 1724 zcela zničen požárem. Dominantou interiéru je oltářní obraz sv. Gottharda od Ferdinanda Lichta, k němuž se koná pouť v sobotu okolo sv. Gottharda (Mödritzer Kirchweih, český modřický hody). Další památkou je gotická socha Matky Boží a sousoší Krista s apoštolý na Olivové hoře, jehož autor patřil do okruhu nizozemského sochaře Nicolase Gerhaerta z Leydenu a dílo vytvořil před rokem 1482. Restaurované originály těchto modřických děl jsou pro svou mimořádnou cenu dnes uloženy v Brně, jednak v Diecézním muzeu na Petrově, jednak v Moravské galerii.

Konečně je třeba zmínit sochu Piety, která byla do Modřic přenesena ze zrušeného kostela ve Slatině a k níž se od 18. století konávala ve čtvrtek okolo

sv. Bartoloměje pouť cechu zahradnického - tzv. Gockschelfest (česky kokšifest).

Oč méně bylo v Modřicích konfliktů náboženských, o to dramatictější se stal veřejný život německé obce ve století 19. s rostoucím národnostním uvědoměním českým. Zvláštní památkou na tento německo-český zápas je neobarokní kaple s prvky kubismu, která byla postavena na náměstí jako připomínka modřických obětí 1. světové války. Liší se totiž od jiných pomníků padlým vojákům v českých zemích tím, že se začala stavět už r. 1916, tedy uprostřed války, v monumentálním stylu jako projev loajality modřických občanů vůči Rakousku. Po válce ovšem získala zasvěcení sv. Václavu jako českému patronovi, což její prorakouský charakter lépe sladilo s novými politickými poměry.

Každodenní boje mezi modřickými Němci a českou menšinou se po 1. světové válce projevily bojem o vzdělávání (české a německé školy), a spolkový život (Mödritzer Turnverein, Sokol), aby vzápětí ještě zesílily německým tlakem na zánik těchto institucí, zvláště v době německé okupace, a konečně tragicky vyvrcholily nuceným vysídlením všeho původního obyvatelstva Modřic 31. května 1945, kdy při tzv. pochodu smrti mnoho osob zahynulo. Velké skupiny Modřických se usadily v rakouském Erbachu a ve Wolkersdorfu, kde vznikla krajanská muzea, a postupně se jim podařilo znovu

navázat vztah nejen mezi sebou, ale také k Modřicím (první smlouvu o partnerství s Modřicemi se podařilo podepsat 15. 7. 1968).

K modřickým poutím, které bývaly důležitou událostí německého folklóru na Brněnsku, se už po r. 1945 noví čeští kolonisté Modřic později nepřihlásili. Teprve v poslední době se daří brněnským minoritům, kteří dnes zajišťují duchovní správu v Modřicích, znovu konat jarní pouti ke sv. Gotthardovi.

Petr Peňáz (redakčně upraveno, kráceno)

EVANGELICKÉ ŠKOLSTVÍ

Nová škola Evangelické akademie

Během svého působení v roli gymnaziální češtinářky jsem u studentů vyzorovala zvláštní souvislost: ti, kteří pocházeli z církevního prostředí, vykazovali výrazně lepší schopnost rozumět psanému textu, o přečteném uvažovat a své myšlenky ústně či písemně výstižně formulovat. Toto pozorování mě přivedlo na myšlenku, že pravidelný kontakt s Písmem a kázáním má velkou „přidanou vzdělávací hodnotu“. Jistě, není to nic nového; českoobrátská úcta k psanému i mluvenému slovu je dobře známá. Její vliv na jazykové a literární mistrovství prostých lidí je nejlépe vyjádřen kulturním fenoménem písmáctví.

Na tradici písmáctví jsme právem hrdí. Sice se už v podstatě vytratila, ale vztah ke slovu je ještě stále naší devizou, lépe řečeno hřivnou. Devizu si můžeme uložit do sejfu, peníze strčit do strožoku, ale o hřivně dobře víme, že by neměla zůstat v zemi. Právě dnes nesmí zůstat v zemi! Žijeme totiž v době utržené informační laviny a textová gramotnost se stává schopností nutnou pro přežití. Škola by touto dovedností měla děti vybavit bohatě. Je to však právě textová gramotnost (dovednost mluvit, naslouchat, číst a psát v hlubokém smyslu těch slov), kde dnešní děti i dospělí nejvíc tlačí bota.

A jistě to není jen čtení s porozuměním, v čem je naše školství silné a čím můžeme obohacovat společnost. Z těchto myšlenek se asi před rokem a půl v husovickém sboru zrodil záměr založit novou evangelickou základní školu. Do zápasu o založení této školy jsme se pustili s požehnáním synodní rady loni v létě. Podařilo se nám připravit kvalitní žádost a prozatím splnit všechny potřebné náležitosti, takže naše škola byla navzdory nepříznivé situaci na Ministerstvu školství počátkem března podmíněně zapsána do sítě škol. Pokud se vše podaří podle plánu, od 1. září 2019 začneme na adrese Filipínského 1 v Židenicích učit první děti a staneme se sedmou školou Evangelické akademie v ČR.

Naše škola (pracovně jí zatím říkáme Škola příběhem) je připravena jako inovativní devítiletá základní škola pro 90 dětí, která bude učit variabilně ve věkově smíšených skupinách dětí a využívat tak prvky malotřídního režimu. Nejen tento princip nám umožní posílit individuální přístup k dětem a vytvořit emočně bezpečné prostředí. Za základní prvek své identity škola považuje důraz na textovou gramotnost, kritické myšlení a využití prvků narativní pedagogiky: příběh jako esence lidské zkušenosti by měl být tématem, motivem i nástrojem vyučování tam, kde je to možné. Oproti běžné škole také chceme posílit důraz na rozvoj samostatnosti a studijní autonomie dětí, umožnit dětem častý pobyt venku a dát prostor jejich tvořivosti a radosti ze hry. Chceme, aby čas strávený ve škole byl časem plnohodnotného a neutlačovaného dětství.

Škola chce poctivě hledat odpovědi na otázky, které před učitele staví rychle se měnící svět; jak učit, co učit, jak žáky motivovat, jak jejich výkony hodnotit apod. V tomto směru jsme otevřeni inspiracím aktuálních pedagogických a didaktických metod a škol. Chceme se také zaměřit na trénink soustředění; v době, kdy se z lidské pozornosti stala jedna z nejvzácnějších obchodovatelných komodit, považujeme rozvíjení této dovednosti za klíčové.

V Brně tedy vznikne nová evangelická škola, která bude fungovat jako malé komunitní centrum a přinese obohacení života v našem milém městě. Chtěla by být vedle už existujících škol a diakonických pracovišť dalším místem, kde se mohou přirozeně setkat lidé ze sborů s lidmi necírkevními a kde církev slouží společnosti. Neusilujeme o založení elitářské školy, která bude výjimečná díky výběru nadaných a disponovaných žáků, ale chceme být vynikající školou pro všechny, otevřenou prostřednictvím stipendijních programů a jiných druhů podpor také zdravotně i sociálně znevýhodněným dětem.

Stojíme na začátku dobrodružné cesty, ze které nás trochu jímá závrať. S radostí přivítáme každého, kdo by se k nám chtěl na tuto cestu přidat - hledáme spolupracovníky, učitele, budeme potřebovat finanční podporu a zkrátka budeme hledat i potenciální žáky. Hledáme i ty, kteří by se chtěli připojit k pracovní skupině pro vytvoření podrobnější koncepce školy (nemusí jít nutně o budoucí učitele). Na tomto místě si dovoluji všechny (nejen) brněnské (nejen) evangelíky vyzvat: sledujte prosím, naši práci, povězte o ní dalším lidem a nenechejte nás v tom samotné.

Naše webové stránky na adrese skolapribehem.cz teprve vznikají, ale pokud máte zájem dostávat o vznikající škole informace, zanechte nám, prosím, na této adrese svůj e-mail.

Ruth Konvalinková

Představ si...

To je titul nového představení Hudební scény Městského divadla Brno, které jsem nedávno viděl. Děj se odehrává ve Varšavě v roce 1942. Gestapo odvedlo hereckou rodinu Warshowsky do židovského ghetta. Je zde zima, všichni mají hlad, kdoví, kdo bude další obětí. Mezi lidmi se vzmáhá beznaděj a apatie. V této situaci se lidé brání humorem a kulturou. Principál naléhá na zkoušení nové hry, kterou sám napsal. Je to hra o Masadě - starověké pevnosti, ve které se dva roky bránili zélóti z židovského povstání v roce 73 proti obrovské římské přesile. V okamžiku, kdy pevnost padla, jejich tisíc obránců volí raději hromadnou sebevraždu, než aby žili jako otroci. Nacisté hru povolili, protože končí smrtí Židů.

Nacistický velitel přináší do ghetta zprávu, že zítra pro ně bude přistaven vlak, který je převezme do nového tábora, kde se budou mít dobře. Kdo se dostaví, dostane ještě bochník chleba na cestu. Před odjezdem mají divadelníci ještě zahrát toto představení v ghettu. Jak varovat lidi, aby nenaletěli tomuto falešnému slibu?

Strhující příběh divadla v divadle: působivý příběh ze starověku se prolíná s životem v ghettu. Řešení existenčního problému „Raději zemřít, než žít jako otrok“ citlivě umocňuje forma muzikálu.

Hra Glenna Berenbeima, Shuki Levi a Davida Goldsmitha „Imagine this“ měla premiéru v roce 2008 v Londýně, ale hrála se jen dva měsíce, neboť proti ní začali brojit kritici, kteří jí často ani neviděli: domnívám se, že je to důsledek nepřiznaného antisemitismu západní Evropy. Brněnské představení však skutečně stojí za vidění.

Jan Franců (na snímku pevnost Masada)

BUDE

Školka mládeže v Olešnici: „Proč nejsme jedno?“

Píše se „baptisti“ nebo „baptisti“? Odpověděli ti už oba přednášející? Vezmete to od reformace nebo až od vzniku naší církve? Budeme do toho tématu nějak míchat pravoslavný? Dá se hrát někde v Olešnici volejbal? Vejdeme se do toho sálu na faře? Kde budeme v sobotu obědvat? Máte nápad na nějakou dílnu?

Tyto a mnohé další otázky teď na poradách, v mailech a na facebooku řeší SOM. A to všechno proto, že se blíží jarní školka mládeže. Tato školka se uskuteční 4. - 6. května v Olešnici a mládežníci brněnského seniorátu si na ní budou lámat hlavu zase s dalšími otázkami.

Proč není jen jedna církev? Proč máme potřebu každý jinak věřit? Co jsou ta témata, ve kterých se rozcházíme? Na co klademe důraz?

Víme, z čeho vychází naše církev? Je to zrovna přesně 100 let, co existujeme, ale bylo před tím? Proč a z čeho vznikla a čím žije ČCE dnes?

Jaké další křesťanské tradice (denominace) u nás můžete potkat? S kým máme podobnou víru/vyznání/praxi/bohoslužby/vzdělávání a v čem se naprosto lišíme např. s baptisty, metodisty, křesťanskými sbory, církví husitskou nebo církví bratrskou?

Během dopoledne promluví Daniel Heller a ve své přednášce "Co jsme my evangelíci vlastně zač" nastíní cestu ke vzniku ČCE. V odpolední přednášce Jaroslav Hynek přiblíží různé denominace, které se vyskytují na území ČR. Součástí školky budou také dílny a sporty, páteční hra, nedělní bohoslužby a tak dále.

Neváhejte a přijďte. Více informací o programu a přihlašování najdete na stránkách embs.cz a také na facebooku.

Adéla Bednaříková

XIX. ročník festivalu Husovický dvorek

na květen se připravuje.

13.5.2018: Bilbo Compagnie - Maringotka

obrazy: Alžběta Procházková

26.5. 2018: (Noc kostelů ve 20 hodin)

Divadélko pro školy - Africká pohádka

Pozvánka

Drazí přátelé, dovolujeme si vás pozvat na nadcházející koncerty našeho sboru RSS.

Co znamená RSS? Radostí spojené sbory! Jsme hudební nadšenci z různých sborů, schol i jednotlivci, kteří se spojili, aby si mohli zazpívat s větším tělesem. Zpívání nám přináší radost, o kterou se chceme podělit s vámi i s těmi, kteří potřebují naši pomoc, proto bude dobrovolné vstupné z našich koncertů věnováno na dobročinné účely. Chceme pomoci domácímu hospici Tabita, který umožňuje vážně nemocným a umírajícím lidem strávit poslední chvíle jejich života v domácím prostředí s jejich blízkými.

Naše koncerty se uskuteční:

- pátek 4. května v 18 hodin v kostele ČCE, Jílkova 74, Brno

- středa 9. května ve 20 hodin v kostele sv. Jakuba, Rašínova ulice, Brno
- neděle 13. května v 11 hodin v kostele ČCE, U Pošty 6, Praha
- neděle 20. května v 18 hodin v kostele sv. Maří Magdaleny, Křížkovského 55, Kuřim

Sledujte nás na našem facebooku:

<https://www.facebook.com/SpojeniRadosti>

Těšíme se, RSS

Červnové hudební nešpory v Komenského kostele

se konají 3. června 2018 v 19:30 jako součást varhanního festivalu. Kázat bude bratr farář Štěpán Hájek a výtěžek bude věnován středisku Diakonie v Myslibořicích.

Brněnská muzejní noc (19. 5. 2018)

Program v kostele J.A.Komenského

VÝSTAVY:

Krajina z nadhledu - 25 novoročních přání Jana Vondry na velkoformátových fotografiích.

Služba Diakonie ČCE na Jižní Moravě

Papírové modely známých kostelů

PROGRAM:

18:00 a 19:00 Trombonové kvarteto, Konzervatoř Evangelické akademie
Od baroka po přítomnost

18:30 a 19:30 Vernisáž výstavy Z nadhledu, poetické texty Davida Mikoláška

20:00 a 21:00 Brněnský akademický sbor pod vedením Pavla Šnajdra,
duchovní hudba

20:30 a 22:30 Tisíce stop před námi

Jana Hofmanová - audiovizuální pořad k 100. výročí ČCE

22:00 a 23:00 Varhanní koncert, Stanislav Heller

21:30 a 23:30 Jiná víra - jiný kostel

Jiří Gruber - audiovizuální pořad o chrámech různých církví

Noc kostelů (25. 5. 2018) v brněnských sborech ČCE

Brno I

Výstavy:

Krajina z nadhledu - 25 novoročních přání Jana Vondry
na velkoformátových fotografiích

Proroci - obrazové korouhve Karla Rechlíka

Bible kralická a liturgické kalichy
Papírové modely známých kostelů
Prodej knih a Moravské adventní hvězdy

Program:

- 18:00 Dětský sbor Brno, duchovní a lidová tvorba
- 18:30 Krajina z nadhledu, poetické slovo k výstavě, David Mikolášek
- 19:00 Dětský sbor Brno, duchovní a lidová tvorba
- 19:30 Jiná víra - jiný kostel, audiovizuální pořad, Jiří Gruber
- 20:00 Gaudeamus, pěvecký sbor, duchovní zpěvy
- 20:30 Tisíce stop před námi, pořad k 100. výročí církve, Jana Hofmanová
- 21:00 Gaudeamus, pěvecký sbor, duchovní zpěvy
- 21:30 Tisíce stop před námi, pořad k 100. výročí církve, Jana Hofmanová
- 22:00 Varhanní koncert, Martin Grombiřík
- 22:30 Jiná víra - jiný kostel, audiovizuální pořad Jiří Gruber
- 23:00 Varhanní koncert, Martin Grombiřík
- 23:30 Jiná víra - jiný kostel, audiovizuální pořad Jiří Gruber

Brno II

Po řadu let jsme pro Noc kostelů připravovali pestrý program, letos volíme program velmi omezený, s nadějí, že k dřívější pestrosti se příští rok budeme moci zase vrátit.

- 18:00-18:30 Zahájení, úvodní ztišení
- 18:30-23:00 Co o nás možná nevíte
- 18:30-00:00 Chillout zóna
- 22:00-22:30 Cantamus (malý studentský pěvecký sbor
zpívá části mešního ordinária)
- 23:00-23:30 Zpěvy z Taizé (společné zpívání)
- 23:30-00:00 Závěrečné ztišení

Brno - Husovice

- 19:00 - 19:30 Zvěstování evangelia - úvodní slovo faráře Štěpána Hájka
- 19:00 - 21:30 Alžběta Procházková - výstava obrazů na farním dvorku
- 20:00 - 21:00 Divadélko pro školy - Africká pohádka, divadelní představení
- 21:15 - 21:35 Zpívání ze zpěvníku Svítá - písničky s kytarou
- 21:45 - 22:45 Společensví naděje - obrázky ze života sboru
- 22:55 - 23:00 Modlitba a požehnání - závěrečné slovo

Brno - Židenice

- 18:00 Biblické vyprávění nejen pro děti
- 19:00 pěvecký sbor ChraPoT
- 20:00 Betsaida (Bětko + Ady)
- 21:00 pěvecký sbor Auris Brunensis
- 22:00 zpívání ze zpěvníku Svítá

23:00 modlitba se zpěvy z Taizé

17:30-20:00 výtvarná dílna pro děti

17:30-22:00 kavárna a čajovna

Kavárnička Brno I

- 2.5. Sestra Věra Bednářová: Ženy z fary
- 9.5. Bratr Jan Franců: promítání fotografií z cest
- 16.5. Vystoupení studentů konzervatoře
- 23.5. Pel-mel
- 30.5. Sestra Růžena Medková: Život začíná v 99 aneb 100 let ČČE

DÍKY A PROSBY

Pane Ježíši Kriste, ty znáš utrpení tohoto světa a nikomu nejsi vzdálen v žádné situaci - proto se vždy a právě dnes obracíme k tobě se svými prosbami.

Modlíme se za ty, kdo trpí válkou, za pronásledované a za všechny, kdo žijí v nesvobodě a útlaku.

Společně voláme: prosíme tě, vyslyš nás.

Modlíme se za všechny, kteří nevidí žádné východisko, za ty, kterým není rady nebo pomoci, za všechny, kteří byli jinými lidmi zklamáni, zneužiti a zrazeni, za ty, kdo se utekli k zatvřelosti srdce nebo k závislosti, za ty, kdo se zapletli do pocitů viny, a za ty, kdo se cítí opuštěni Bohem.

Společně voláme: prosíme tě, vyslyš nás.

Myslíme na ty, kdo stojí ve stínu života: na postižené a nemocné, na zestárlé a osamělé, na neúplné rodiny, na děti bez rodin i rodiče bez dětí, na nezaměstnané a na ty mnohé, které přehlízíme.

Společně voláme: prosíme tě, vyslyš nás.

Přimlouváme se za všechny, kteří ztratili svou víru, a za všechny, kteří víru nenachází proto, že jim bráníme ve výhledu k tobě.

Modlíme se za umírající, a za všechny bytosti, za jejichž umírání jsme spoluvinní lhostejností, zatvřelostí srdce a naším životním stylem.

Společně voláme: prosíme tě, vyslyš nás.

Pane Ježíši Kriste, Otec tě neponechal smrti: probudil tě a povýšil ke své pravici. Prosíme, zůstávej s námi na všech našich cestách. Tobě buď chvála, čest a sláva nyní i na věky. Amen

modlitba zazněla v Blahoslavově domě 30. 3. 2018

ZE STARŠOVSTVA

Brno I

Schůze staršovstva se konala 9. dubna. Presbyteri a presbyterky byli informováni o plánovaném rozpisu bohoslužeb a o chystaných služebnostech. Společně jsme promýšleli připravované sborové akce: výlet (nejen) NŠ, Noc kostelů a Muzejní noc. Další rozhovor jsme věnovali postupu při obsazování místa pastorační pracovnice a při jednání s přihlášenou zájemkyní. Staršovstvo také řešilo, jak postupovat ve věci podnájmu na Opletalově ulici, který by ráda využívala Diakonie pro pracovníky a kurzy v programu Pečuj doma. Další jednání se týkala stavby na Pellicově ulici a využití tamních prostor.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvu se představili noví členové sboru, presbyteri také přejně přijali další žádosti o křest. Staršovstvo vzalo na vědomí zprávu o připravovaných akcích, mj. Noci kostelů a sborové návštěvě Apeldoornu, zabývalo se nižší účastí při sborovém shromáždění a vyhodnotilo také průběh velikonočních bohoslužeb. Dále vzalo na vědomí zprávu o probíhajících rekonstrukcích v nebytových prostorách obytného domu, na návrh hospodářské komise schválilo pronajmutí jedné z uvolněných prostor a pověřilo hospodářskou komisí jednáním o obsazení dalších dvou prostor.

Martin Horák

Brno - Židenice

Staršovstvo se ke své schůzi sešlo na Velikonoční pondělí. Presbyteri se vrátili ke sborovému shromáždění, mluvili o bohoslužbách o Velikonocích, zejména na Zelený čtvrtek, a o ohlasech na ně. Staršovstvo rádo slyšelo, že výzvu zapojit se do činnosti křesťanské služby vyslyšelo zatím deset lidí. Staršovstvo tedy oficiálně ustavilo odbor křesťanské služby a jeho vedením pověřilo sestru Hořicovou. Upřesňuje se program na Noc kostelů v pátek 25. května. Staršovstvo také mluvilo o opravě modlitebny, připravuje se zadání pro studii. Na neděli 24. června chystáme sborový den. Našimi hosty budou Petr a Jana Turecký ze Soběhrd.

Radka Včelná

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 14.5.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 modlitební setkání

19:00 příprava NŠ

19:00 Kůrovec

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská

2., 16., 30.5.

15:00 kavárnička

17:00 konfirmanti

18:00 mládež

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených

dveří 3., 17., 31.5.

17:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 Cantate Domino

Neděle:

10:00 nedělní škola

pro děti

Brno II

Po – Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 14.5.

Úterý:

17:00 biblická hod. Třnov 15., 29.5.

19:00 střední generace

Středa:

8:30 Dvojka – dětský klub

13:00 Diakonie, Hrnčířská

9., 23.5.

14:00 biblická hodina Kociánka

2., 16. 30.5.

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba NN 31.5.

9:30 Matějský klub 10., 24.5.

14:30 odpolední káva 3., 17.5.

16:00 konfirmační příprava

16:30 vyučování dětí

17:30 mládež II.

Pátek:

8:30 Dvojka – dětský klub

Sobota:

9:30 DD Kociánka 12., 26.5.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setkání v Blah. domě

Brno – Husovice

Úterý:

17:15 mládež

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 10.5.

Pátek:

16:00 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 13.5.

Brno – Židenice

Pondělí:

16:30 děti Blansko

17:30 konfirmanti Blansko

19:00 bibl.hod.Blansko

vše 7. a 28.5.

18:30 staršovstvo 14.5.

Úterý:

15:30 děti

16:40 konfirmanti

19:00 Modlitby a zpěvy

Taizé 8.5.

19:00 DŽES 1., 15., 29.5.

19:00 modlitební setkání

22.5.

Středa:

17:00 mládež

19:00 biblická hodina

Pátek

19:00 střední generace

18.5.

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:18 pèv. sbor ChrapoT

Brno I

Brno II

Brno - Husovice

Brno - Židenice

6. 5. 5. neděle po Velikonocích

BK Jana Hofmanová
ČK Jana Hofmanová
Rch Jiří Šimsa
19:30 ČK Jana Hofmanová,
nešpory

BD Iva Květonová
Tiš Saša Jacobea

Hu Jaroslav Vítek
19:30 ČK, *nešpory*
Jana Hofmanová

Žd Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

10. 5. Nanebevstoupení Páně

17:00 Opl Jiří Gruber

Hu 19:00 Štěpán Hájek

13. 5. 6. neděle po Velikonocích

BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber

BD Saša Jacobea, *křest*
Tiš Boris Tančev

Hu Štěpán Hájek,
Husovický dvorek

Žd Radka Včelná
BI Radka Včelná

20. 5. Neděle svatodušní

BK Jana Hofmanová, VP
ČK Jana Hofmanová, VP
Rch Jana Hofmanová, VP

BD Saša Jacobea,
křest, VP
Tiš Martin Horák, VP

Hu Štěpán Hájek,
křest, VP

Žd Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

21. 5. Pondělí svatodušní

BD 19:00 Martin Horák,
VP

27. 5. Neděle trojiční

BK Jiří Gruber
ČK Jiří Gruber

BD Martin Horák
Tiš Saša Jacobea

Hu Štěpán Hájek

Žd Marta Židková
BI kazatel CB

3. 6. 1. neděle po sv. Trojici

BK Jana Hofmanová
ČK Jana Hofmanová
Rch
19:30 ČK Štěpán Hájek,
nešpory

BD David Najbrt,
seniorátní neděle
Tiš Martin Horák

Hu Štěpán Hájek
19:30 ČK, *nešpory*
Štěpán Hájek

Žd Radka Včelná, VP
BI Radka Včelná, VP

BK: Beděmský kostel v 8:30
ČK: Cervený kostel v 10:00
Opl: sál Opletava 10:00
Rch: Rychmanov v 14:15

BD: Blahoslavný dům v 9:00
Tiš: Tišnov v 10:30

Hu: Netušilova 26 v 9:00
Ma: Maloměřice, Borky 7
DDS v 10:30

Žd: Židenice v 9:00
Ma: Blansko v 14:00

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

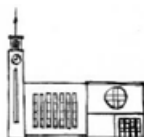
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>
kazatelka: Radmila Včelná, faráčka
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Lenka Svobodová

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie, Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Renata Michálková

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2018 (XX). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.